

фінансових ресурсів, в цьому випадку, є власні грошові кошти та кредити (позички). Останні є досить складними в залученні, через високі відсоткові ставки, а також низьку привабливість малих підприємств як позичальників. Об'єктивну оцінку кредитоспроможності підприємця значно ускладнює відсутність прозорості економічної діяльності, низька податкова культура, низька якість складених бізнес-планів і пакету документів, відсутність кредитної історії.

Надійним та необхідним інформаційним підґрунтям для функціонування підприємництва та залучення зовнішніх джерел фінансування є якісний прогноз фінансових результатів діяльності підприємства в поєднанні з комплексною діагностикою отриманих даних щодо прийняття поточних і стратегічних рішень. Можливість максимально комплексно підійти до даного питання надає метод прогнозу фінансової звітності, що включає розробку прогнозного балансу та звіту про фінансові результати підприємства. Це пояснюється тим, що в результаті його використання прогноуються не поодинокі показники (наприклад, обсяг реалізації), а усі значимі результати діяльності підприємства. Точність і ефективність побудованої моделі прогнозу будуть безпосередньо залежати від правильності підбору даних, обсягів статистичної інформації щодо результатів діяльності підприємства за попередні періоди та ступеню врахування чинників зовнішнього середовища, що прямо або опосередковано впливають на діяльність підприємства.

Також, надважливим для розвитку підприємництва в Україні є політика держави, що має бути направлена на створення спеціальних умов функціонування підприємництва, в яких вони могли б користуватися, наприклад, позиковими коштами і гарантувати їх повернення або мати додаткові відстрочення по виплатах, або найменшу податкову ставку

ФАКТОРИ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА

*Гіржева О.М., викладач,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Економічна ситуація, яка склалася нині в сільському господарстві України, є надто складною. Проблема росту та підвищення ефективності виробництва молока набула особливості

актуальності. Зниження виробництва молока відбувається як за рахунок скорочення поголів'я худоби, так і за рахунок зниження продуктивності. Такий стан галузі є наслідком реформування аграрного сектора економіки як в цілому, так і окремих його галузей. Україна повинна не сліпо копіювати досвід роботи країн Заходу в умовах ринкової системи, але і в максимальній мірі використовувати позитивний досвід ведення крупного сільськогосподарського виробництва, який було накопичено в нашій країні за попередні роки.

В Україні є всі можливості для того, щоб покращити становище яке склалося, та відновити свої місце у світовому розподілі праці з виробництва продукції скотарства. Для цього розвиток галузі скотарства необхідно переорієнтувати на інтенсивні фактори росту, оскільки проблеми, які накопичилися, можна подолати лише на основі інтенсифікації галузі.

Подальше збільшення та підвищення ефективності виробництва молока можливе лише на основі послідовної інтенсифікації галузі, впровадження промислових технологій, прогресивних форм організації і оплати праці, підвищення загальної культури ведення скотарства. Інтенсивна форма розширеного відтворення будується на постійному використанні досягнень науково-технічного прогресу, які зводяться до таких напрямів: використання високопродуктивних тварин і скорочення строків служби; організація відтворення стада і селекційно-плеємної роботи; повноцінна годівля, збалансована по всьому комплексу поживних речовин та енергія з диференціацією в залежності від рівня продуктивності, віку і фізіологічного стану тварин; перехід до прогресивних способів утримання; механізація та автоматизація виробничих процесів; розвиток технологічної спеціалізації та ін.

Інтенсифікація молочного скотарства і його перехід на промислову основу вимагає швидкого росту молочної продуктивності на основі зміцнення кормової бази та раціонального використання кормових ресурсів, упровадження прогресивних форм організації та матеріального стимулювання праці. За рівнем інтенсивності молочне скотарство посідає особливе місце. Головні резерви збільшення та здешевлення виробництва молока на даному етапі пов'язуються з підвищенням молочної продуктивності тварин завдяки достатній та повноцінній годівлі, це є особливо важливим при обмеженості кормових ресурсів. Для одержання 5000 кг молока від однієї корови за рік потрібно використати 51 ц к.од., а від двох корів з надоем 2500 кг – що найменше 62-63 ц к.од. Таким чином, підвищення ефективності

виробництва молока можливо лише на основі інтенсифікації молочного скотарства.

Поряд з підвищенням загального рівня годівлі молочної худоби, не менш важливе значення має і якісний аспект цього процесу. Випереджаючі темпи росту продуктивності і оплати корму продукцією можливі лише в тому випадку, якщо поряд з кількісним виникають і якісні зміни в годівлі молочної худоби. Мається на увазі якщо підвищується питома вага концентрованих кормів в структурі річного раціону і вміст перетравного протеїну в одній кормовій одиниці. Як показує аналіз питома вага концентрованих кормів в структурі річного раціону в сільськогосподарських підприємствах Харківської області коливається в межах 15-20%, а вміст перетравного протеїну – в межах 80-85 г., тобто значно менше нормативних показників.

Стає цілком очевидним, що інтенсифікація молочного скотарства в теперішній час виявляється не тільки в підвищенні рівня годівлі молочної худоби, а в оптимізації структури поживних речовин за складом необхідних компонентів відповідно до біологічних особливостей окремих видів і груп тварин. Тому оптимізація кормовиробництва та раціонів годівлі є важливим напрямом росту продуктивності й ефективності використання кормових ресурсів за рахунок освоєння прогресивних технологій заготівлі, зберігання та використання кормів. Швидкі темпи росту продуктивності за рахунок підвищення рівня та повноцінності годівлі худоби можливі лише в тому випадку, коли відбуваються якісні зміни в складі стада. Якісне вдосконалення стада в напрямі підвищення питомої ваги чистопородної худоби та продуктивності вирішується лише в умовах інтенсивної системи відтворення стада, яка характеризується щорічним підвищенням введенням корів-первісток в основне стадо та вибракуванням корів. Високий економічний ефект досягається у тому випадку, якщо всі фактори інтенсифікації (чистопородна високопродуктивна худоба, повноцінна годівля та ін.) використовуються в комплексі. Цей висновок підтверджується досвідом крупних підприємств спеціалізованих молочних господарств України.

Позитивний досвід інтенсивного ведення молочного скотарства накопичено в Товаристві з обмеженою відповідальністю сільськогосподарському кооперативі «Восток» Ізюмського району Харківської області. Відмінною рисою цього кооперативу є те, що стратегія розвитку підприємства орієнтована на організацію

великомасштабного виробництва молока. Молоко є основним ринковим продуктом, на частку якого припадає 63,3% всіх грошових надходжень, у тому числі в структурі грошових надходжень від реалізації продукції сільського господарства – 66,1%. Тому ТОВ «СК Восток» може служити як зразок при виборі моделі господарства з високорозвиненим молочним скотарством.

В числі не багатьох в Україні цей кооператив по праву вважається фабрикою з виробництва молока. Завдяки оптимальному поєднанню галузей в господарстві досягнуті високі виробничо-економічні показники в більшості видів сільськогосподарської продукції. На відміну від більшості господарств у ТОВ «СК Восток» розширене відтворення в молочному скотарстві здійснюється за рахунок збільшення поголів'я корів і за рахунок підвищення продуктивності.

Висока економічна ефективність виробництва молока у цьому кооперативі досягається за рахунок того, що всі фактори інтенсифікації молочного скотарства тут приведені в дію і використовуються комплексно.

ПРИНЦИПИ ЗДІЙСНЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ КРИЗОВОГО СТАНУ

***Дмитрієва К.М., Халаберда Ю.О., студентки*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Теорії криз, їх прогнозування, виходять з того, що кризи є невід'ємним етапом циклічного розвитку системи. Останніми роками більшість країн світу охопила глобальна фінансово-економічна криза, не минула вона й Україну. Складність полягає в тому, що економічна система нашої країни відноситься до транзитивних економік, тобто перебуває в стадії всеохоплюючих трансформаційних змін. Характерними рисами такої системи є кризовість та інституційна нерівновага. Тобто, з точки зору економічної теорії можна стверджувати, що українські підприємства були більш схильні до настання кризових явищ, наслідком чого стали неплатоспроможність та масове банкрутство. Тому ефективне антикризове управління стало однією з найважливіших проблем управління.

** Науковий керівник – Дудник О.В., асистент*